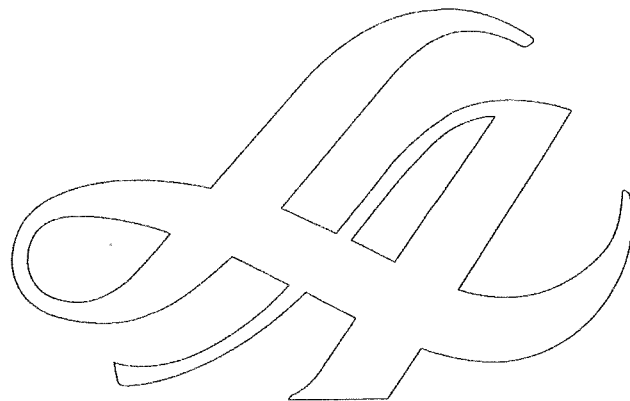

Tariffnemnda
Postboks 8090 Dep
0030 OSLO
Att. Håvard Holm

Vår dato:
02.09.2010
Vår ref:
JWM 2010-136

HØRING VEDRØRENDE ALLMENNGJØRING

Høring – Forslag om videreføring av forskriften om allmenngjøring av tariffavtale for jordbruks- og gartnerinæringen

Landbrukets Arbeidsgiverforening (LA) viser til departementets høringsbrev datert 02.07.10, samt til LOs begjæring om fortsatt allmenngjøring, datert 10.06.10.

Under henvisning til den korte tiden denne forskriften har fått virke vil LA tilslutte seg LO og Tariffnemndas begrunnelse for fortsatt allmenngjøring.

LA går imidlertid imot LOs forslag om endring av forskriftens § 3. LAs begrunnelser for dette er flere:

Overenskomstens bestemmelser om ansiennitetsoppbygging for "ferie- og innhøstingshjelp" er uklare

I LOs begjæring (gjengitt i Nemndas høringsbrev) heter det for eksempel at:

en arbeidstaker vil bli innplassert som "Nybegynner inntil 12 uker", dersom vedkommende ikke kan dokumentere enten fra Norge eller fra hjemlandet/andre land, arbeidserfaring innenfor bransjen landbruk/gartneri eller annet sammenlignbart arbeid.

Her legger LO til grunn en forståelse som LA ikke er enig i. Da reglene om ansiennitet ble inntatt i overenskomsten, var det fordi LA innså det urimelige i at utenlandske arbeidstakere kan bli ansatt på laveste lønnsats år etter år. LA mente det var riktig å gi en viss lønnsøkning til de som kommer tilbake, hos samme arbeidsgiver, eller en annen arbeidsgiver i Norge.

Det har imidlertid ikke vært LAs intensjon at man kan opparbeide seg lønnsansiennitet fra sitt eget hjemland/andre land. Enda mindre vil dette gjelde dersom man også skal legge "annet sammenlignbart arbeid" til grunn ved ansiennitetsfastsettelse.

Landbrukets Arbeidsgiverforening

Postadresse:
Postboks 9327
Grønland
0135 Oslo

Besøksadresse:
Schweigaards gate 34 C
0191 Oslo

Telefon: 22 05 71 20
Telefaks: 22 05 12 00

E-post: postmaster@la.no
Internett: www.la.no

Org. nr.: 971.439.718
Bankgiro: 7066 05 08625

Et annet eksempel på ulik tolkning av overenskomstens bestemmelse, er knyttet til hvilke arbeidsforhold som bidrar til ansiennitetsoppbygging. I Overenskomstens § 3.5.5 heter det: ”

Arbeidstakere som utfører arbeid utover 8 ukers varighet opparbeider lønnsansiennitet”

Både med henvisning til norsk språkforståelse, og med henvisning til arbeidet som lå til grunn for at denne bestemmelsen ble inntatt i overenskomsten, er det LAs fortolkning at overenskomstens ordlyd må forstås som *ett* sammenhengende ansettelsesforhold utover 8 uker.

Fellesforbundet derimot har gitt uttrykk for at dette skal forstås slik at for eksempel to ansettelsesforhold à 4 uker er ansiennitetsoppbyggende.

Vi forstår at Fellesforbundet ønsker å tolke overnevnte slik de gjør. På bakgrunn av det arbeidet som ble gjort da disse bestemmelsene ble inntatt i overenskomsten, har vi imidlertid vanskelig for å tro at Fellesforbundet faktisk mener at deres tolkning er den rette. Dette forsterker vårt inntrykk av at Fellesforbundet/LO misbruker allmenngjøringsinstituttet for å ”vinne kamper” de har tappt under tariffrevisjoner.

Vedrørende Arbeidstilsynets fortolkning og partenes praktisering

Arbeidstilsynets fortolkning av allmenngjøringsforskriften ble gitt i brev til partene, den 7. april i år. Her framgår at Arbeidstilsynet tolker forskriftens ordlyd slik at overenskomstens bestemmelser om ansiennitet for ferie- og innhøstingshjelp *ikke* er å anse som allmenngjort.

Dette er i samsvar med hva som hele tiden har vært LAs fortolkning, og som lå til grunn for at LAs representant i nemnda ga sin tilslutning til ordlyden (uten noen særmerknad).

Fellesforbundet har derimot vært av en annen oppfatning. Det foreligger en rekke eksempler på at Fellesforbundet har gjort sin fortolkning kjent på bedriftsbesøk og gjennom media.

Med dette som bakgrunn blir det forståelig at Fellesforbundet nå vil ha ”omkamp” om forskriftens innhold.

LA kan derimot ikke forstå at det er Tariffnemndas oppgave å endre gjeldende forskrift for å rette opp feil Felleforbundet har begått.

Gjeldende bestemmelser ivaretar hensikten, dvs. hindrer sosial dumping

LAs begrunnelse for å gå imot LOs forslag er imidlertid like mye begrunnet ut ifra hva som skal være hensikten med å allmenngjøre, nemlig å hindre sosial dumping og å bidra til like forhold for norske og utenlandske arbeidstakere.

I LOs/Fellesforbundets bevismateriale for nødvendigheten av å allmenngjøre, lå det til grunn en del graverende eksempler på ”svært lave” lønninger innefor jordbruks- og gartnerinæringene. Med dagens allmenngjorte lønnsatser er alle arbeidsgivere pålagt en minstelønn (arbeidsforhold inntil 12 uker) på kr 100,- pr time. Med dette har man, etter LAs syn, satt en standard som hindrer sosial dumping når det gjelder lønn.

Et annet forhold er, som LA hevdet både i tidligere høringsuttalelse og internt i nemnda, det faktum at det antageligvis ikke finnes norske borgere som er ansatt som ferie- og innhøstingshjelp. Overenskomstens

bestemmelser på dette punkt er ensidig inntatt med tanke på utenlandske arbeidstakere. Man kan med andre ord ikke henwise til at det er nødvendig å gjøre endringer i gjeldende forskrift med tanke på å gi utenlandske arbeidstakere de samme lønns- og arbeidsvilkår som norske arbeidstakere har.

Endring av gjeldende forskrift vil skape problemer og motstand hos arbeidsgivere

I høringsprosessen som lå til grunn for gjeldende allmenngjøringsforskrift, framgikk at nær sagt samtlige organisasjoner i landbruket var positivt innstilt til allmenngjøring av minstelønnssetningene. Antageligvis var samme holdning gjeldende for det overveiende flertallet av arbeidsgivere i landbruket. Bakgrunnen var at man ønsket å forhindre sosial dumping, stanse useriøse aktører, og bidra til et regelverk som ga klare og entydige rammer til alle. At man var positivt innstilt hadde nok også sin bakgrunn i en enkel forskrift, som for eksempel ikke inneholdt regler for ansiennitetsoppbygging.

LA frykter at dersom Tariffnemnda nå velger å innta LOs forslag så vil dette medføre en helt annen holdning til hele allmenngjøringen, både fordi bestemmelsene blir kronglete og vanskelige å følge, og i strid med det som nå allerede har blitt gjeldende praksis og forståelse jf Arbeidstilsynets fortolkning.

At den positive holdningen til dagens allmenngjøringsforskrift endres i negativ retning vil videre kunne ha to konsekvenser, enten at arbeidsgiverne forsøker å omgå regelverket, eller at norske bærprodusenter rett og slett utkonkurreres av utenlandske produsenter.

Følgen av det siste vil bli at utenlandske arbeidstakere som i dag arbeider i Norge "vil tvinges over" til ansettelse i andre land og hos produsenter som betaler en brøkdel av de norske allmenngjorte lønnssetningene.

Med hilsen

Jørgen W. Mathiassen
Forhandlingsjef